

**ІНТЕРВ'Ю
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЖУРНАЛІСТИЦІ:
СПОСОБИ ОФОРМЛЕННЯ ТА РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ
(НА ПРИКЛАДІ ВИДАНЬ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»
ТА «THE UKRAINIANS»)**

Аліна Червінчук,

старший викладач кафедри журналістики,
реклами та медіакомунікацій

Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
e-mail: alinachervinchuk@gmail.com

Інтерв'ю широко використовується журналістами та набуває нових форм і способів реалізації свого комунікаційного потенціалу. У статті досліджено специфіку оформлення та репрезентації інтерв'ю в сучасних українських виданнях. Авторську увагу зосереджено на способах організації матеріалу. Підкреслено, що робота журналістів узалежнена від редакційної політики видання, і тому авторські підходи до планування, ведення розмови та організації отриманого матеріалу в журналістський текст відповідають поставленим авторським завданням: проінформувати, роз'яснити (забезпечити цілісне розгортання історії), привернути увагу.

Виявлено, що журналісти видання «Українська правда» використовують інтерв'ю здебільшого для роз'яснення вже актуалізованої в інформаційному просторі теми або для розкриття історії конкретного героя. Автори видання «The Ukrainians» активніше послуговуються цим жанром та наповнюють відповідну рубрику матеріалами, що характеризується різноплановою проблематикою. Підкреслено, що залежно від намірів та тематики інтерв'ю, журналісти здебільшого використовують такі способи оформлення матеріалу, як Q&A (питання-відповідь), тематично структурований монолог.

Виходячи з проаналізованих матеріалів, журналісти вдаються

до демонстрації власних запитань у випадках, коли важливою є демонстрація бекграунду, або для того, щоб краще розкрити особистість інтерв'ююваного, підкреслити його фаховість чи особистісні риси.

Ключові слова: інтерв'ю, типи інтерв'ю, способи оформлення, структура журналістського матеріалу, наратив, редакційна політика.

Актуальність дослідження. Постановка проблеми та її зв'язок із науковими й практичними завданнями.

Сучасна журналістика швидко змінюється, трансформується, а журналістські підходи до роботи та організації матеріалу — увиразнюються. Це пояснюється зокрема тим, що ми живемо в інформаційну епоху, а інформаційний простір характеризується особливостями, що безпосередньо впливають на специфіку подачі та змістове наповнення матеріалу. Журналістам варто враховувати правила, які диктує сучасність: фрагментарність подачі, а також «селекційність, ненормованість світу інформації, взаємовплив (здатність інформаційно впливати на подієвий світ), міфологічна інтерпретація подій (пріоритет надається тим новинам, які підлаштовуються під світогляд аудиторії), несиметричність ролей («тих, хто говорить» і «тих, хто слухає») [14, 357–358].

Виходячи з цього, сучасні твори (журналістські — А. Ч.) характеризуються «експериментами з оповідними формами (через деконструкцію реальності)» [20, 30], і тому стало надважливо демонструвати повідомлення таким чином, аби забезпечити повноцінне уявлення та продемонструвати контекст, що ми неодноразово підкреслювали в своїх попередніх дослідженнях творів професійних комунікантів.

Враховуючи виклики сучасного інформаційного світу, у цьому дослідженні ми прагнемо виявити місце інтерв'ю в журналістиці, виходячи зі здобутків журналістикознавчої науки та спостережень за специфікою практичної діяльності провідних ЗМІ, що посідають

сталі позиції в українському інформаційному просторі. На окрему увагу заслуговує з'ясування особливостей журналістських підходів до оформлення та репрезентації отриманого матеріалу як результату інтерв'ювання (формат подачі, тобто готовий смислово наповнений та оформлений інформаційний продукт, що реалізує конкретні авторські комунікаційні наміри та цілі). Ми переконані, що форма не превалює над змістом, але від оптимального підходу до організації матеріалу залежить рівень привернення та активізації читацької уваги, процес сприймання та розуміння репрезентованого журналістського тексту.

Науковий інтерес становлять журналістські підходи до організації матеріалу в сучасних інтерв'ю.

Об'єкт дослідження — українські видання «Українська правда» та «The Ukrainians». Предмет дослідження — специфіка побудови історій, їх оформлення та репрезентації, що узалежнено від редакційної політики видань та журналістських комунікаційних намірів. Хронологічні межі дослідження — з січня 2020 до грудня 2021 року.

Мета дослідження — проаналізувавши журналістські матеріали в жанрі інтерв'ю, визначити авторські підходи до опрацювання, оформлення та репрезентації таких публікацій у сучасних українських виданнях. Досягнення поставленої мети потребує реалізації таких завдань: розглянути основні типології інтерв'ю в журналістикознавстві та виокремити оптимальну типологію для застосування в практичній площині; окреслити сучасні підходи до оформлення інтерв'ю; проаналізувавши обрані журналістські матеріали, виокремити тенденційні журналістські практики організації матеріалу в інтерв'ю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сьогодні представниками різних українських журналістознавчих

шкіл приділено достатньо уваги дослідженню інтерв'ю як жанру. Дослідники фокусували свою увагу здебільшого на визначенні жанрових та типологічних особливостей інтерв'ю, формуванні класифікацій за різними критеріями. Зокрема, «класичною» є типологія В. Здоровеги: оперативно-інформаційні, цікаво-розважальні, пізнавально-аналітичні [4, 170]; дослідник підкреслив відносність такого поділу й сконцентрував увагу на змістовому наповненні цього жанру. Також можемо пригадати типологію інтерв'ю О. Чекмишева: інтерв'ю-думки, інтерв'ю з очевидцями та свідками, інтерв'ю-конфронтація, інтерв'ю-прес-конференція, власне інтерв'ю з ключовою особою, інтерв'ю-діалог, інтерв'ю-монолог, інтерв'ю-бесіда (інтерв'ю-полілог), інтерв'ю-бесіда за круглим столом, інтерв'ю-переказ [19, 112]. Однак, на наше переконання, ця типологія потребує конкретизації критеріїв або додаткового поділу, адже простежується поєднання критерію за змістовим наповненням та способом оформлення матеріалу в єдиній типології.

I. Михайлин підкреслив, що внутрішньожанрові особливості інтерв'ю потребують окремої уваги. Адже найбільше парадигмі інформаційних жанрів відповідає інтерв'ю-повідомлення, натомість у жанровому різновиді інтерв'ю-міркуванні до інформаційних завдань додаються аналітичні завдання, тобто викладається не лише подія, але й роздуми особи, демонструється бачення співрозмовником певної проблеми. Якщо ж врахувати, що інтерв'юер має на меті розкрити людину як особистість, сформувати професійний портрет, водночас проілюструвати аспекти приватного життя, то жанр інтерв'ю виконує й художньо-публіцистичні завдання [10, 380]. Також дослідник зауважив, що інтерв'ю все більше виявлятиме свою синтетичну природу, а типологія включатиме в себе інформаційний, проблемний та портретний аспекти [10, 380]. О. Тертичний розглянув

такі види інтерв'ю: інформаційне та аналітичне, підкресливши, що «інформаційне інтерв'ю містить у собі лише повідомлення про факт, відповідаючи на запитання: хто? що? де? коли?, а аналітичне інтерв'ю, крім того, містить аналіз факту, відповідаючи при цьому на запитання: чому? яким чином? що це означає?» [17].

Враховуючи достатньо велику кількість типологій та наукових досліджень інтерв'ю як жанру, наразі все ж відсутня єдина та загальноприйнята концепція (дослідники притримуються власних поглядів, а журналісти керуються редакційною політикою). Тому в більшості випадків «класичне» бачення інтерв'ю дослідниками та віднайдені матеріали у періодиці чи онлайн-виданнях будуть суттєво відрізнятись. Ми вважаємо, що значну кількість типологій, які наразі вкорінилися в українській журналістичнознавчій науці, складно повноцінно адаптувати до швидких змін у практичній площині, а тому цю проблему ми вбачаємо як перспективу для наукових пошуків.

Серед проаналізованих типологій як українських (В. Здоровега, О. Чекмишев, М. Василенко), так і закордонних (О. Тертичний) дослідників, найоптимальнішою для використання в журналістській практиці нам видається типологія О. Колесніченка. У своїй типології автор зосереджує увагу на змістовому підході та пропонує розділяти інтерв'ю на подієве, експертне та особистісне [7, 92–96], а також виділяє найбільш поширені варіантах їх поєднання — подієво-особистісне та експертно-особистісне інтерв'ю [7, 96], однак не заперечує й інших варіантів поєднання (до прикладу, подієво-експертне). До того ж підкреслимо, що у випадку поєднання один з типів все ж таки буде переважати над іншим, до прикладу, особистісний аспект переважатиме над експертним тощо. Подієве інтерв'ю зазвичай використовують як доповнення до новини, і основна його мета — «розширити емоційний досвід

учасників події» [7, 92-93], що неможливо зробити у межах новини. В експертному інтерв'ю читачеві роз'яснюється стан справ у конкретній сфері завдяки залученню компетентного та незалежного експерта [7, 93–94], а в особистісному увагу сфокусовано навколо біографії співрозмовника, найважливіших епізодах його життя тощо [7, 95–96].

Важливо також відслідкувати тенденції сучасних ЗМІ щодо специфіки оформлення матеріалу, отриманого у процесі ведення інтерв'ю. В. Фолькер виокремив коротке інтерв'ю, що «використовується переважно при представленні думок експертів, створенні тестового блоку в рамці або ж його розміщують на новинних сторінках журналів» [18, 135], та журнальне, яке потребує ретельного конструювання, тому «часто відходить від фактичного ходу розмови» [18, 135]. Так, за спостереженнями О. Довженка [2], популярним залишається формат Q&A (питання-відповідь), хоча це значним чином обмежує творчий потенціал журналіста та не дає широких можливостей для привернення читацької уваги. Як зауважив фахівець MediaLab О. Довженко, журналістам варто використовувати інші способи оформлення інтерв'ю, зокрема користуватися можливостями монологічного викладу: сторі, тематично структурований чи «подрібнений» монолог, репортаж із інтерв'ю [2]. Формат Q&A видається доречним, коли важливо продемонструвати контекст (і тому для розуміння важливо бачити питання інтерв'юера), або підкреслити, що герой унікає відповіді тощо [2].

Виклад основного матеріалу дослідження.

Враховуючи виклики сучасного комунікаційного простору, оптимальним способом організації матеріалу, який успішно можна застосувати у межах жанрової форми інтерв'ю, ми вбачаємо наративний виклад, який забезпечить поступове ознайомлення аудиторії

з актуалізованою проблемою. О. Іванова зауважила, що наратив «допомагає віднайти логіку людських мотивів, яка надає системності фрагментарним спостереженням, пояснює каузальність процесів, чи вигаданих, чи реальних, робить світ зрозумілим і наближеним до індивідуума, знайомим, своїм» [5, 40]. Така конструкція, на нашу думку, гарантуватиме структурну та смислову впорядкованість, цілісність, логічність викладу [20, 32], що сформує й репрезентує осмислені соціокультурні феномени (події, явища, індивідуальний досвід), і тому забезпечить повноцінне уявлення. Водночас такий підхід до оформлення інтерв'ю потребує ретельного опрацювання та структуризації перед публікацією. Говорячи про наративність викладу в контексті інтерв'ю, маємо на увазі «жорстку» структуру, що забезпечить поступове розгортання оповіді про подію/явище/досвід. Окрім цього, такий підхід надасть аудиторії відповіді на запитання, а не формуватиме додаткові сенси, що провокуватимуть виникнення нових запитань.

Тому перед журналістами (переважно друкованих та онлайн-видань) постає важливе й водночас складне завдання: не тільки знайти героя, провести інтерв'ювання, але й оформити його таким чином, щоб залучити для ознайомлення якомога ширшу аудиторію.

Безперечно, спосіб оформлення узалежнений від змісту матеріалу, тому передусім журналістові варто отримати розгорнуті відповіді на запитання та синхронізувати із загальною концепцією майбутнього матеріалу. Однак підкреслимо загальну тенденцію українських ЗМІ репрезентувати результати інтерв'ювання героїв у діалогічному форматі, що зводиться до безпосереднього «розшифрування» процесу бесіди та не демонструє авторського творчого підходу до опрацювання матеріалу. Ми переконані, що сучасна аудиторія — нестійка та «вибаглива» (особливо це стосується друкованих та онлайн-видань, за винятком спеціалізованих, що мають

постійну публіку), адже очікує від журналістів продукту з рисами інфотейнменту / едьютейнменту — цікавого, оригінального, креативного. Ми вважаємо, що креативний підхід до подачі матеріалу та структурованість не тільки привернуть увагу, але й забезпечать адекватне сприймання та розуміння матеріалу.

Тому в ході дослідження ми приділяли увагу як змістовому наповненню, так і авторському підходу до організації матеріалу. Як ми зауважили, ефективність сприймання матеріалу залежить від формату його оформлення, тому під час аналізу журналістських матеріалів увагу було сфокусовано на таких аспектах: тип інтерв'ю (за типологією О. Колесніченка), спосіб оформлення матеріалу, цілісність та послідовність розгортання історії.

Тип інтерв'ю. Аналіз матеріалів видань «Українська правда» та «The Ukrainians» продемонстрував, що журналісти використовують різні типи інтерв'ю й, відповідно, обирають різні підходи до оформлення. До прикладу, у виданні «Українська правда» за обраний період дослідження зустрічаються подієво-особистісні («Усе боліло, але думала, аби тільки сховатися». Розповідь жертви катувань і зґвалтування в Кагарлику» [11]) та особистісні (з елементами експертного) (до прикладу, «Засновник Veterano Леонід Остальцев: «Киви, Рабиновичі, Медведчуки, Коломойські — це шлях, який нам потрібно пройти»[16]). Також поодинокі зустрічається серед матеріалів видання подієво-експертне інтерв'ю, як-от матеріал під назвою «Чому медиків не зобов'язали вакцинуватись та хто отримає бустерну дозу. Пояснює Віктор Ляшко» [6] Окремо звернемо увагу на інтерв'ю під назвою «Дмитро Разумков: «У відставку я не збираюся» [8]. Ця публікація стосується конкретного інформаційного приводу, що вже був розкритий у межах новинного матеріалу, тому інтерв'ю проведене з метою роз'яснення ситуації (подієвість), але водночас впродовж розмови

автором поєднуються особистісні й експертні запитання (експертно-особистісний аспект).

Така редакційна політика пояснюється тим, що журналісти цього видання намагаються оперативно та вичерпно інформувати громадськість про події, послуговуючись форматом новин та репортажів, а формат інтерв'ю використовують за потреби розлогого виголошення позиції конкретної особи стосовно певного явища/події, розкриття та роз'яснення сутності певної проблеми чи ознайомлення з історією конкретної особистості.

Журналісти видання «The Ukrainians» здебільшого використовують потенціал експертного («Університет — це не тренінговий клуб» [9], «Мирослава Барчук: «Я завжди відчуваю наближення катастроф через мову» [13]) та особистісного інтерв'ю («Дивні, але адекватні. Євгенія Васильєва розповідає власну БУР-історію» [15], «Маріанна Бойко: «Дбати про природу — це здоровий егоїзм» [1]), а також як варіант поєднання обидвох типів — експертне з елементами особистісного («Станіслав Асєєв: «Неможливо і непотрібно щодня робити війну власним досвідом» [12], «Наталія Зіневич: «Ми змогли почути одне одного» [21]. Підкреслимо, що автори цього видання репрезентують досить розгорнуті інтерв'ю різного тематичного спрямування, які дійсно детально розкривають актуалізовану тему. Зазначимо, що для журналістів «The Ukrainians» пріоритетним є забезпечити демонстрацію контексту, тому в експертних інтерв'ю вони подають особистісні відомості (у вигляді запитань до героя чи авторських відступів) про освіту, професійні досягнення героя інтерв'ю, аби підкреслити його фаховість/експертність. До прикладу, в інтерв'ю «Іван Уривський: «Єдиний шанс режисерові щось зрозуміти — поставити» [3] спочатку розкрито професійний шлях героя, а потім — його фаховий погляд на сучасний театр.

Спосіб оформлення. Результати наших спостережень за обраними

період продемонстрували, що журналісти видання «Українська правда» здебільшого використовують можливості традиційної подачі інтерв'ю у вигляді Q&A (інтерв'ю-діалог) [6; 8; 11], проте в такому випадку на початку демонструють контекст, роз'яснюють мету такого інтерв'ю, використовують авторські відступи. Також за обраний період ми віднайшли інтерв'ю-монолог, яке подане у вигляді тематичних блоків з використанням на початку фрагментів репортажності [16]. Журналісти «The Ukrainians» також досить часто звертаються до традиційного способу оформлення у вигляді Q&A (інтерв'ю-діалог) [3; 9; 12; 13]. Однак, на відміну від авторів видання «Українська правда», активніше використовують потенціал інтерв'ю-монологу (здебільшого у вигляді тематичних блоків), якщо наміром є репрезентувати історію конкретної особистості [1; 15; 21].

Окремо зауважимо про динамічність та діалогічність у аналізованих інтерв'ю. Очевидно, що журналісти обидвох видань частіше використовують спосіб оформлення інтерв'ю у вигляді Q&A, аби забезпечити ефект безпосередньої розмови, проте, на наше переконання, матеріал не має зводитися до детальної розшифровки розмови. Динамічність монологічної історії може досягатися за допомогою використання елементів репортажності чи, за потреби, авторських відступів, врізів із найважливішими цитатами героя, як це зроблено, до прикладу, у публікаціях: «Наталія Зіневич: «Ми змогли почути одне одного» [21], «Засновник Veterano Леонід Остальцев: «Киви, Рабиновичі, Медведчуки, Коломойські — це шлях, який нам потрібно пройти» [16] тощо. До того ж, в аналізованих виданнях журналісти використовують усі необхідні структурні елементи (заголовок, лід), виокремлюють питання у випадку інтерв'ю-діалогу; це означає, що журналісти дотримуються основних принципів структуризації інтерв'ю.

Цілісність та послідовність розгортання історії. Зауважимо,

що інтерв'ю видання «Українська правда» здебільшого формують цілісне уявлення про актуалізовану тему, адже історія розгортається поступово й питання впливають із ходу розмови, про що свідчать інтерв'ю: «Чому медиків не зобов'язали вакцинуватись та хто отримає бустерну дозу. Пояснює Віктор Ляшко [6], «Дмитро Разумков: «У відставку я не збираюся» [8]. Однак інтерв'ю «Усе боліло, але думала, аби тільки схватися». Розповідь жертви катувань і згвалтування в Кагарлику» [11] є прикладом історії, у якій порушено логічність поступового розгортання історії, а тому в аудиторії може сформуватися дещо спотворене уявлення про предмет розмови з інтерв'ююваною. Це пояснюється тим, що матеріал виглядає як «розшифровка» бесіди, тому в тексті іноді повторюються питання, відсутні причинно-наслідкові зв'язки між попереднім та наступним тематичними блоками.

Водночас вдалим прикладом структуризації історії у виданні «Українська правда» ми вважаємо інтерв'ю під назвою «Засновник Veterano Леонід Остальцев: «Киви, Рабиновичі, Медведчуки, Коломойські — це шлях, який нам потрібно пройти» [16]. Так, інтерв'ю подане у вигляді монологу (структуровано у вигляді тематичних блоків), а на початку використано елементи репортажності. Кожен тематичний блок (Троя, Льошка, Якість, Страх, Демократія, Демонізація тощо) наповнений власними суб'єктивними судженнями інтерв'ююваного, демонструє його пряму мову.

Ми згадували, що інтерв'ю видання «The Ukrainians», у порівнянні з виданням «Українська правда», більш розлогі, що безпосередньо впливає на структуру, цілісність та послідовність розгортання матеріалів. Тому у випадкові інтерв'ю-діалогу журналісти використовують розгорнуті запитання, аби читач розумів контекст. Проте у більшості випадків доводиться повертатися

на початок, аби простежити логіку розгортання розмови. Такі великі обсяги все ж таки впливають на процес сприймання й розуміння матеріалу, тому авторам варто подавати більш стислі інтерв'ю, використовувати інший підхід до структуризації історій тощо. На наше переконання, вдалими прикладами історій, в яких забезпечено цілісність та послідовність розгортання теми є «Маріанна Бойко: «Дбати про природу — це здоровий егоїзм» [1], «Наталія Зіневич: «Ми змогли почути одне одного»» [21], «Дивні, але адекватні. Євгенія Васильєва розповідає власну БУР-історію» [15]. Це інтерв'ю-монологи з використанням тематичних блоків, які є самодостатніми, розкривають конкретну мікротему та не суперечать іншим блокам, а тому забезпечують повноцінне уявлення про тему матеріалу, історію особистості тощо.

Висновки та перспективи дослідження.

Аналіз обраних для дослідження журналістських матеріалів продемонстрував, що журналісти найчастіше репрезентують інтерв'ю у вигляді Q&A (питання-відповідь), проте популярності набуває монологічний спосіб організації та викладу історії. Такий підхід є оптимальним, бо гарантує «жорстку» структурованість та забезпечення наративного викладу історії, що водночас полегшує процес сприймання та розуміння запропонованої для читацької уваги історії. Дослідження продемонструвало, що журналісти все ж таки експериментують зі способами організації матеріалу, намагаються вибудувати цілісну історію, що формуватиме конкретне уявлення про подію чи явище. У своїх наукових пошуках ми зосередили увагу на способах організації матеріалу в інтерв'ю та вважаємо й надалі перспективним пошук оптимальних способів побудови цілісної історії (структуризації матеріалу).

Література:

1. Байбак Т., Павлов Д. Маріанна Бойко: «Дбати про природу — це здоровий егоїзм». *The Ukrainians* : веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/marianna-boйко/> (дата звернення: 20.11.2021).
2. Довженко О. Як оформити розмову в текст. *Medialab.online* : веб-сайт. URL: <https://medialab.online/news/talktransform/> (дата звернення: 20.11.2021).
3. Євдокимова Н., Акварельна К. Іван Уривський: «Єдиний шанс режисерові щось зрозуміти — поставити». *The Ukrainians* : веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/ivan-uryvskiy/> (дата звернення: 20.11.2021).
4. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості. Львів : ПАІС, 2004. 268 с.
5. Іванова О. Наратив як складник бренд-платформи. *Діалог : медіастудії*. 2011. Вип. 13. С. 39–46.
6. Кириленко О. Чому медиків не зобов'язали вакцинуватись та хто отримує бустерну дозу. Пояснює Віктор Ляшко. *Українська правда* : веб-сайт. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2021/10/26/7311653/> (дата звернення: 20.11.2021).
7. Колесниченко А. Настольная книга журналиста. Москва : Аспект Пресс, 2013.
8. Кравець Р. Дмитро Разумков: «У відставку я не збираюся». *Українська правда*: веб-сайт. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2021/09/30/7308855/> (дата звернення: 20.11.2021).
9. Левантович О., Павлов Д. Володимир Єрмоленко: «Університет — це не тренінговий клуб». *The Ukrainians*: веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/iermolenko-universytet-ne-treninhovuj-klub/> (дата звернення: 20.11.2021).
10. Михайлин І. Основи журналістики. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 496 с.

11. Мусаєва С. «Усе боліло, але думала, аби тільки сховатися». Розповідь жертви катувань і згвалтування в Кагарлику. *Українська правда* : веб-сайт. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2020/06/26/7257187/> (дата звернення: 20.11.2021).
12. Неборак Б., Акварельна К. Станіслав Асеєв: «Неможливо і непотрібно щодня робити війну власним досвідом». URL: <https://theukrainians.org/stanislav-asiciev/> (дата звернення: 20.11.2021).
13. Неборак Б., Павлов Д. Мирослава Барчук: «Я завжди відчуваю наближення катастроф через мову». URL: <https://theukrainians.org/myroslava-barchuk/> (дата звернення: 20.11.2021).
14. Почепцов Г. Психологические войны. Москва : «Рефл-бук», Київ : «Ваклер». 2000. 528 с.
15. Расулова О. Дивні, але адекватні. Євгенія Васильєва розповідає власну БУР-історію. *The Ukrainians* : веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/dyvni-ale-adekvatni/> (дата звернення: 20.11.2021).
16. Руденко Є., Мазилук Н. Засновник Veterano Леонід Остальцев: «Киви, Рабиновичі, Медведчуки, Коломойські — це шлях, який нам потрібно пройти». *Українська правда* : веб-сайт. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2021/10/27/7311772/> (дата звернення: 20.11.2021).
17. Тertychnyy A. Жанры периодической печати. URL: <http://evartist.narod.ru/text2/05.htm> (дата звернення: 20.11.2021).
18. Фолькер В. Журналістика газет і журналів. Київ : Центр вільної преси, 2017. 377 с.
19. Чекмишев О. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики. Київ, 2004. 129 с.
20. Червінчук А. О. Феномен війни в інформаційному просторі України 2015–2018 рр. (за матеріалами воєнної документалістики) : монографія. Одеса : видавець С. Л. Назарчук, 2021. 252 с.

21. Чикунова К., Павлов Д. Наталія Зіневич: «Ми змогли почути одне одного». *The Ukrainians* : веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/nataliia-zinevych/> (дата звернення: 20.11.2021).

УДК 007: 070.4: 808.2 (477)

DOI: <https://doi.org/10.18524/2308-3255.2021.27.251423>

**Интервью в современной украинской журналистике:
способы оформления и репрезентации
(на примере изданий «Украинская правда» и «The Ukrainians»)**

Алина Червинчук,

старший преподаватель

кафедры журналистики, рекламы и медиакоммуникаций

Одесского национального университета имени И. И. Мечникова

e-mail: alinachervinchuk@gmail.com

Интервью широко используется журналистами и приобретает новые формы и способы реализации своего коммуникационного потенциала. В статье исследована специфика оформления и репрезентации интервью в современных украинских изданиях. Авторское внимание сосредоточено на способах организации материала. Подчеркнуто, что работа журналистов зависит от редакционной политики издания, и потому авторские подходы к планированию, ведению разговора и организации полученного материала в журналистский текст отвечают поставленным авторским задачам: проинформировать, разъяснить (обеспечить целостное развертывание истории), привлечь внимание.

Установлено, что журналисты издания «Украинская правда» используют интервью в основном для разъяснения уже актуализированной в информационном пространстве темы или для раскрытия истории конкретного героя. Авторы издания «The Ukrainians» активнее пользуются этим жанром и наполняют соответствующую рубрику интервью, характеризующихся разноплановой проблематикой. Подчеркнуто,

что в зависимости от намерений и тематики интервью, журналисты чаще всего используют такие способы оформления материала, как Q&A (вопрос-ответ), тематически структурированный монолог.

Исходя из взятого к анализу материала, журналисты прибегают к демонстрации собственных вопросов только в случаях, когда важна демонстрация бэкграунда или для того, чтобы лучше раскрыть личность интервьюируемого.

Ключевые слова: интервью, типы интервью, способы оформления, структура журналистского материала, нарратив, редакционная политика.

УДК 007: 070.4: 808.2 (477)

DOI: <https://doi.org/10.18524/2308-3255.2021.27.251423>

**Interview in modern Ukrainian journalism:
methods of design and representation
(on the example of the publications «Ukrainska Pravda»
and «The Ukrainians»)**

Alina Chervinchuk,

Senior Lecturer at the Department of Journalism,
Advertising and Media Communications Chair
Odesa I. I. Mechnikov National University
e-mail: alinachervinchuk@gmail.com

Interview are widely used by journalists and acquire new forms and ways of realizing their communication potential. The article examines the specifics of the design and representation of interviews in modern Ukrainian publications. The author's attention is focused on the ways of organizing the material. It is emphasized that the work of journalists depends on the editorial policy of the publication, and therefore the author's approaches to planning, conversation and organization of the received material in the journalistic text meet the author's tasks: to inform, explain (ensure complete storytelling), attract attention.

It has been established that journalists of the «Ukrainska pravda» publication use interviews mainly to explain a topic that has already been

updated in the information space or to reveal the story of a specific hero. The authors of «The Ukrainians» are more active in using this genre and fill in the relevant section of interviews, characterized by diverse issues. It is emphasized that, depending on the intentions and topics of the interview, journalists most often use the following formats of the material: Q&A (question-answer), thematically structured monologue.

Based on the material taken for analysis, journalists resort to demonstrating their own questions only in cases where the demonstration of the background is important or in order to better reveal the identity of the interviewee.

Keywords: interview, types of interview, methods of design, structure of journalistic material, narrative, editorial policy.

References:

1. Baibak, T.; Pavlov, D. (2020) Marianna Boiko: «Dbaty pro pryrodu — tse zdorovy ehoizm» [Marianna Boyko: «Taking care of nature is healthy selfishness»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/marianna-boyko/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
2. Dovzhenko, O. (2019) Yak oformyty rozmovu v tekst [How to make a conversation in the text]. *Medialab.online*. URL: <https://medialab.online/news/talktransform/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
3. Yevdokymova, N.; Akvarelna, K. (2021) Ivan Uryvskiy: «Iedyni shans rezhyserovi shchos zrozumity — postavty» [Ivan Urivsky: «The only chance for a director to understand something is to put it»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/ivan-uryvskiy/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
4. Zdoroveha, V. (2004). Teoriia i metodyka zhurnalistskoi tvorchosti [Theory and methods of journalistic creativity]. Lviv [In Ukrainian].
5. Ivanova, O. (2011). Naratyv yak skladnyk brend-platformy [Narrative as part of a brand platform]. *Dialoh : Mediastudii*. Vol. 13. pp. 39–46 [In Ukrainian].
6. Kyrylenko, O. (2021) Chomu medykyv ne zobov'iazaly vaktsynuvaty ta khto otrymaie busternu dozu. Poiasniuie Viktor Liashko [Why doctors are not obliged to be vaccinated and who will receive a booster dose. Victor Lyashko explains]. *Ukrainska pravda*. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2021/10/26/7311653/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].

7. Kolesnichenko, A. (2013). *Nastolnaya kniga zhurnalista* [Journalist's desk book]. Moscow [In Russian].
8. Kravets, R. (2021) Dmytro Razumkov: «U vidstavku ya ne zbyraiusia» [Dmitry Razumkov: «I am not going to resign»]. *Ukrainska pravda*. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2021/09/30/7308855/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
9. Levantovych, O.; Pavlov, D. (2021) Volodymyr Yermolenko: «Universytet — tse ne treninhovyi klub» [Volodymyr Yermolenko: «University is not a training club»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/iermolenko-universytet-ne-treninhovyj-klub/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
10. Mykhailyn, I. (2011). *Osnovy zhurnalistyky* [Fundamentals of journalism]. Kyiv [In Ukrainian].
11. Musaieva, S. (2020) «Use bolilo, ale dumala, aby tilky skhovatysia». Rozpovid zhertvy katuvan i zghvaltuvannia v Kaharlyku [«Everything hurt, but I thought just to hide». The story of a victim of torture and rape in Kagarlyk]. *Ukrainska pravda*. URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2020/06/26/7257187/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
12. Neborak B., Akvarelna K. (2021) Stanislav Asieiev: «Nemozhlyvo i nepotribno shchodnia robyty viinu vlasnym dosvidom» [Stanislav Aseev: «It is impossible and unnecessary to make war every day by one's own experience»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/stanislav-asieiev/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
13. Neborak B., Pavlov D. (2021) Myroslava Barchuk: «Ia zavzhdy vidchuvaiu nablyzhennia katastrof cherez movu» [Myroslava Barchuk: «I always feel the approach of disasters through language»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/myroslava-barchuk/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
14. Pohepcov, G. (2000). *Psihologicheskie voiny* [Psychological wars]. Moscow; Kiev [In Russian].
15. Rasulova, O. (2020) Dyvni, ale adekvatni. Yevheniia Vasylieva rozpovidaie vlasnu BUR-istoriiu [Strange, but adequate. Evgenia Vasilieva tells her own BUR story]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/dyvni-ale->

- adekvatni/ (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
16. Rudenko, Ye.; Mazyliuk, N. (2021) Zasnovnyk Veterano Leonid Ostaltsev: Kyvy, Rabynovychi, Medvedchuky, Kolomoiski — tse shliakh, yakyi nam potreбно proity [Veterano founder Leonid Ostaltsev: Kiwis, Rabinovichi, Medvedchuks, Kolomoisky are the path we need to take]. *Ukrainska pravda*. URL: <https://www.prawda.com.ua/articles/2021/10/27/7311772/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].
 17. Tertychny, A. Zhanry periodicheskoi pechati [Genres of periodicals]. URL: <http://evartist.narod.ru/text2/05.htm> (accessed: 20.11. 2021) [In Russian].
 18. Folker, V. (2017). Zhurnalistyka hazet i zhurnaliv [Journalism of newspapers and magazines]. Kyiv [In Ukrainian].
 19. Chekmyshev, O. (2004). Osnovy profesionalnoi komunikatsii. Teoriia i praktyka novynnoi zhurnalistyky [Fundamentals of professional communication. Theory and practice of news journalism]. Kyiv [In Ukrainian].
 20. Chervinchuk, A. (2021). Fenomen viyny v informatsiynomu prostori Ukrainy 2015–2018 rr. (za materialamy voiennoi dokumentalistyky) [The phenomenon of war in the information space of Ukraine 2015-2018 (on the example of military documentaries materials)]: Monohrafiia. Odessa [In Ukrainian].
 21. Chykunova, K.; Pavlov, D. (2020) Nataliia Zinevych: «My zmozhly pochuty odne odnogo» [Natalia Zinevich: «We were able to hear each other»]. *The Ukrainians*. URL: <https://theukrainians.org/nataliia-zinevych/> (accessed: 20.11.2021) [In Ukrainian].